

Решение на Съда (втори състав) от 19 декември 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-375/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Хазартни игри — Концесия за управлението на автоматизираната лото игра и на другите числови игри с фиксирани коефициенти на печалба по модела „един концесионер“ — Ограничаване — Императивни съображения от общ интерес — Пропорционалност)

(2019/C 65/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Ответници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

в присъствието на: Lottomatica SpA, Lottitalia Srl

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като спорната в главното производство, която за концесията за управлението на автоматизираната лото игра и на другите числови игри с фиксирани коефициенти на печалба предвижда модела „един концесионер“, въпреки че за други игри, състезания с познаване на факти и събития и залагания се прилага моделът „множество концесионери“, стига националният съд да установи, че националната правна уредба действително преследва, последователно и систематично, изтъкнатите от съответната държава членка законосъобразни цели.
- 2) Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС и принципите на недискриминация, прозрачност и пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба и прилагащи я актове като спорните в главното производство, които във връзка с концесията за управлението на автоматизираната лото игра и на другите числови игри с фиксирани коефициенти на печалба предвиждат висока базова стойност на концесията, стига тази стойност да е определена ясно, точно и еднозначно и да е обективно обоснована, което следва да се провери от националния съд.
- 3) Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат разпоредба като спорната в главното производство, която се съдържа в проектодоговор за концесия, придружаващ покана за участие в концесионна процедура, и предвижда прекратяване на концесията за управлението на автоматизираната лото игра и на другите числови игри с фиксирани коефициенти на печалба:

— при всяко престъпление, за което е постановено предаване на съд и което според възлагащия орган с оглед на естеството, тежестта, начина на извършване и връзката с предмета на концесионната дейност е такова, че изключва надеждността, професионализма и нравствените качества на концесионера,

— или когато концесионерът нарушава правилата за предотвратяване на нагласените, неразрешените и тайните игри, и по-специално когато самостоятелно или чрез дружество, контролирано или свързано с него, независимо от местонахождението му, предлага други игри, които могат да бъдат приравнени на автоматизираната лото игра и на другите числови игри с фиксирани коефициенти на печалба, без да притежава необходимото разрешение,

при условие че тези клаузи са обосновани, пропорционални на преследваната цел и в съответствие с принципа на прозрачност, което националният съд следва да провери с оглед на дадените в настоящото решение указания.

⁽¹⁾ ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 13 декември 2018 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden — Германия) — Torsten Hein/Albert Holzkamm GmbH & Co.

(Дело C-385/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Организация на работното време — Директива 2003/88/ЕО — Право на платен годишен отпуск — Член 7, параграф 1 — Правна уредба на държава членка, която позволява да се предвиди, с колективен трудов договор, вземането предвид на периоди на работа на непълно работно време за целите на изчисляването на възнаграждението, изплащано за годишен отпуск — Действие във времето на тълкувателните съдебни решения)

(2019/C 65/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Verden

Страни в главното производство

Ищец: Torsten Hein

Ответник: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време, както и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която за целта на изчисляването на обезщетението за платен отпуск позволява да се предвиди, с колективен трудов договор, вземането предвид на намалението на възнаграждението, произтичащо от наличието през референтния период на дни, в които поради работа на непълно работно време не е положен ефективно труд, което има за последица това, че работникът получава, за продължителността на минималния годишен отпуск, на който има право по силата на този член 7, параграф 1, обезщетение за платен отпуск, по-малко от обичайното възнаграждение, което той получава през периодите на полагане на труд. Запитващата юрисдикция трябва да тълкува националната правна уредба, доколкото е възможно, в светлината на текста, както и на целите на Директива 2003/88, така че обезщетението за платен отпуск, изплащано на работниците за минималния отпуск, предвиден в посочения член 7, параграф 1, да не е по-малко от средния размер на обичайното възнаграждение, получавано от същите през периодите на ефективно полагане на труд.
- 2) Не следва да се ограничава действието във времето на настоящото решение и правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска националните юрисдикции да зачитават, въз основа на националното право, оправданите правни очаквания на работодателите във връзка със запазването на съдебната практика на най-висшите национални съдилища, която е потвърждавала законосъобразността на разпоредбите в областта на платения отпуск на колективния трудов договор в строителния сектор.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 25.9.2017 г.